

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: KE-8S/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7023200065
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Turčík
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:7023200065.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Radovana Turčíka a členov Mgr. Jany Fandákovovej, LL.M. a JUDr. Renáty Smajdovej, v právnej veci žalobcu: DESTAL KOŠICE s.r.o., Bočná 4, 040 01 Košice, IČO: 36 575 232, zastúpeného Advokátska Kancelária ŠARIŠSKÝ s. r. o., IČO: 52 511 624, so sídlom 082 42 Ľubovec 38, s adresou na listinné doručovanie A. XX, XXX XX B., za ktorú koná konateľ a advokát C. C. D., proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, E. XXXXX/XXX, XXX XX A., za účasti ďalšieho účastníka: Valaliky Industrial Park, s.r.o., Mlynské Nivy 44/a, 827 15 Bratislava, IČO: 54 485 053, zastúpeného Chrenek, Toman, Kotrba advokátní kancelár spol. s r.o., so sídlom Těšňov 1/1059, 110 00 Praha 1, Česká republika, konajúci prostredníctvom organizačnej zložky so sídlom Palisády 56, 811 06 Bratislava, IČO: 53 650 441, o preskúmanie rozhodnutia Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 43990/2022/SSSVP/127276 zo dňa 13.12.2022, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 43990/2022/SSSVP/127276 zo dňa 13.12.2022 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu dôvodne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

III. Ďalšiemu účastníkovi konania p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú mu správny súd uložil.

o d ô v o d n e n i e :

I.
Administratívne konanie
(vyvlastnenie „Strategické územie Valaliky“)

1. Valaliky Industrial Park, s.r.o. ako vyvlastniteľ (ďalší účastník v tomto súdnom konaní) dňa 20.07.2022 [pozn. súdu v ostatných listinách správnych orgánov je uvádzaný deň 21.07.2022] elektronicky doručil Okresnému úradu Košice, odbor výstavby a bytovej politiky (ďalej aj len „okresný úrad“ alebo „prvostupňový správny orgán“) spoločný návrh na vydanie rozhodnutia o vyvlastnení voči trom vlastníkom, medzi nimi voči DESTAL KOŠICE s.r.o. (žalobca v toto súdnom konaní), vo veci vyvlastnenia vymedzených nehnuteľností (pozemkov) v katastrálnom území F. (konkrétne voči žalobcovi išlo o KNC parcelu č. 1300/12, druhu orná pôda o výmere 14008 m² a KNC parcelu č. 1310/4, o výmere 193 m², druhu zastavaná plocha a nádvorie, obe vo výlučnom vlastníctve žalobcu), pre účel vybudovania investičného projektu „Strategické územie Valaliky“. Vyvlastniteľ navrhol určiť náhradu podľa znaleckého posudku č. 20/2022 zo dňa 12.02.2022 vypracovanom spoločnosťou ZNALCI s.r.o. zapísanou v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR (ďalej len „ZP č. 20/2022“) a pri vymedzení príloh okrem

iných označil Osvedčenie o významnej investícii č. 10455/2022-4270-72470 zo dňa 22.06.2022 a ZP č. 20/2022 s tým, že tieto už boli doložené v predošlom návrhu. [Pozn. súdu: predmetné osvedčenie ani znalecký posudok sa nenachádzajú v administratívnom spise predloženom správneému súdu.]

2. Okresný úrad oznámením z 21.07.2022 oznámil účastníkom začatie vyvlastňovacieho konania a nariadil ústne pojednávanie na 06.09.2022. V oznámení sa okrem iných uvádza, že vyvlastiteľ je 100 % dcérskou spoločnosťou Ministerstva hospodárstva SR, ktorá majetkovoprávne vysporiadať pozemky a stavby, na ktorých má byť pre budúce investície vybudovaný investičný projekt „Strategické územie Valaliky“ ako projekt významnej investície v zmysle § 2 zákona o významných investíciách, na ktorý Ministerstvo hospodárstva SR, na základe uznesenia F. G. H. XXX/XXXX zo dňa 22.12.2021 (ktorým sa schválil Návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii pre označený investičný projekt) vydalo Osvedčenie o významnej investícii č. 105705/2021-4270-233878 zo dňa 28.12.2021, ktoré bolo rozhodnutím Ministerstva hospodárstva SR o zmene osvedčenia č. 10455/2022-4270-38185 zo dňa 02.03.2022 zmenené a Ministerstvo hospodárstva SR vydalo Osvedčenie o významnej investícii č. 10455/2022-4270-38187 zo dňa 02.03.2022. Ďalej sa uvádza, že v zmysle uznesenia Vlády SR č. 403/2022 zo dňa 15.06.2022 (ktorým bol schválený návrh na zmenu osvedčenia o významnej investícii na označený projekt) Ministerstvo hospodárstva vydalo zmenené Osvedčenie o významnej investícii č. 10455/2022-4270-72470 zo dňa 22.06.2022, a to podľa § 9 ods. 2 v spojení s § 7 ods. 1 zákona o významných investíciách, ktoré osvedčenie v plnom rozsahu nahrádza osvedčenia o významnej investícii zo dňa 28.12.2021 a zo dňa 02.03.2022. [Pozn. súdu: predmetné listiny označované v texte oznámenia sa nenachádzajú v administratívnom spise predloženom správneému súdu.]

3. Žalobca dňa 06.09.2022 doručil okresnému úradu písomné námietky a podľa ich obsahu a obsahu administratívneho spisu predložil okresnému úradu znalecký posudok č. 245/2022 z 13.06.2022 vyhotovený znalcom I. C. C. na pozemky vo vlastníctve žalobcu tvoriace predmet vyvlastňovania, ako aj znalecký posudok č. 88/2022 z 11.08.2022 vypracovaný spoločnosťou ZNALCI s.r.o. na pozemok susediaci s pozemkami žalobcu tvoriacimi predmet vyvlastňovania.

4. Na ústnom pojednávaní konanom dňa 06.09.2022 žalobca zotrval na svojich písomných námietkach.

5. Okresný úrad listom z 07.09.2022 požiadal spoločnosť ZNALCI s.r.o. postupom podľa § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní o predloženie odborného vyjadrenia k ZP č. 20/2022 zo dňa 12.02.2022, k žiadosti pripojil písomné námietky podané žalobcom.

6. Spoločnosť ZNALCI s.r.o. dňa 19.09.2022 mailom doručila okresnému úradu vyjadrenie k námietkam žalobcu, podpísané I. E. J. ako konateľom spoločnosti.

7. Okresný úrad listom z 26.09.2022 oboznámil žalobcu s podkladom pre rozhodnutie postupom podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku a zaslal mu vyjadrenie spoločnosti ZNALCI s.r.o. k jeho námietkam s tým, že určil žalobcovi lehotu 7 dní na vyjadrenie sa od doručenia oboznámenia, ktoré bolo podľa pripojenej elektronickej doručky doručené priamo žalobcovi dňa 12.10.2022.

8. Žalobca dňa 04.11.2022 doručil okresnému úradu vyjadrenie k stanovisku znalca a vo veci samej.

9. Okresný úrad Košice, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím č. OÚ-KE-OVBP2-2022/033236-015 zo dňa 09.11.2022 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) vo výrokovvej časti uviedol totožné skutočnosti ohľadom postupnosti vydávania osvedčení o významnej investícii a ich zmien a schvaľovania návrhu na vydanie týchto osvedčení a ich zmien ako v oznámení o začatí vyvlastňovacieho konania a rozhodol takto:

- vo výroku I. o vyvlastnení pozemku (§ 13 ods. 2 zákona o vyvlastnení) rozhodol, že vymedzené pozemky žalobcu sa podľa § 1 zákona o vyvlastňovaní vo verejnom záujme vyvlastňujú v prospech vyvlastníteľa pre účel vybudovania investičného projektu „Strategické územie Valaliky“, na ktorý Ministerstvo hospodárstva SR vydalo Osvedčenie o významnej investícii č. 10455/2022-4270-72470 zo dňa 22.06.2022 podľa § 2 zákona o významných investíciách, ktorý slúži ako doklad vydaný držiteľovi osvedčenia, ktorý potvrdzuje, že významná investícia je vo verejnom záujme a podľa § 11 ods. 10 zákona o významných investíciách nie je potrebné preukázať súlad vyvlastnenia s cieľmi a zámermi územného plánovania (§ 2 ods. 1 písm. b) zákona o vyvlastňovaní)

- vo výroku II. o náhrade za vyvlastnenie (§ 13 ods. 3 zákona o vyvlastnení) rozhodol, že finančnú náhradu za odňatie vlastníckeho práva, ktorá bola určená podľa znaleckého posudku č. 20/2022 zo dňa 12.02.2022 vypracovaného znaleckou organizáciou ZNALCI s.r.o. poskytne vyvlastniteľ vyvlastnenému vo výške 265.553,91 € v lehote 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení,

- v ďalšom vo výrokovej časti rozhodnutia bol žalobca podľa § 13 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní s požiadavkou na vyššiu náhradu odkázaný bez prerušenia konania na súd, sú citované ustanovenia zákona o vyvlastnení o povinnosti a lehotách na začatie užívania vyvlastneného pozemku, o dôsledkoch nezaplatenia náhrady za vyvlastnenie, o zániku iných práv k vyvlastnenému pozemku a tiež je uvedené, že neboli uplatnené žiadne trovy, nakoniec výroková časť obsahuje rozhodnutie o zamietnutí žalobcom podaných námietok.

10. Proti prvostupňovému rozhodnutiu o vyvlastnení žalobca podal odvolanie. Okresný úrad listom z 01.12.2022 upovedomil vyvlastniteľa o podanom odvolaní a vyvlastniteľ pri nahliadnutí do spisu dňa 06.12.2022 podal rukou písané vyjadrenie k odvolaniu žalobcu, v ktorom všeobecne uviedol, že nesúhlasí s odvolacími námietkami žalobcu a súhlasí s vydaným prvostupňovým rozhodnutím.

11. Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sekcia stavebnej správy a verejných prác rozhodnutím č. 43990/2022/SSSVP/127276 zo dňa 13.12.2022 (ďalej aj len „ministerstvo“ a „druhostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) vo výrokovej časti svojho rozhodnutia zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu. Rozhodnutie ministerstva nadobudlo právoplatnosť 30.12.2022.

II.

Súdne konanie

12. Žalobou doručenu dňa 29.01.2023 Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia ministerstva (právneho predchodcu žalovaného) aj prvostupňového rozhodnutia, vrátenia veci na ďalšie konanie a priznania práva na náhradu trov konania. Žalobca uviedol, že žalobu podáva z dôvodov podrobnejšie vymedzených v ostatnom texte, pretože má za to, že napadnuté rozhodnutie resp. rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia resp. rozhodnutí, je v rozpore s administratívnym spisom a nemá v ňom oporu, došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktorý mohol mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej, právny základ je neplatný resp. nulitný, čím došlo k porušeniu práv a právom chránených záujmov žalobcu. V ďalšom žalobca zhrnul odvolacie námietky uvedené v ním podanom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu o vyvlastnení a podrobnejšie vymedzil dôvody žaloby (žalobné body):

- a) Namieta nezrozumiteľnosť výroku napadnutého rozhodnutia, keď z neho nie je možné zistiť, čo sa ním „zamietá“.

- b) S poukazom na konštatáciu žalovaného o podaní vyjadrenia vyvlastniteľom k odvolaniu žalobcu, namieta, že nebol oboznámený s vyjadrením vyvlastniteľa k ním podanému odvolaniu proti prvostupňovému rozhodnutiu, čím boli porušené jeho práva podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku s následkom porušenia jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

- c) S poukazom na žalovaným zhrnuté dôvody prvostupňového rozhodnutia, v zmysle ktorých bolo podkladom prvostupňového rozhodnutia Osvedčenie o významnej investícii zo dňa 22.06.2022, namieta skutočnosti namietané už v jeho odvolaní t. j. neplatnosť, nulitu tohto osvedčenia o významnej investícii, v dôsledku čoho vyvlastniteľ nemá status držiteľa osvedčenia, nemožno aplikovať § 11 ods. 10 zákona o významných investíciách, podľa ktorého nie je potrebné preukazovať súlad vyvlastnenia s cieľmi a zámermi územného plánovania a taktiež nie je daný verejný záujem. Žalobca namietal spôsob vypořádania sa žalovaného s jeho odvolacími námietkami v tejto časti, keď žalovaný zdôraznil, že okresný úrad pri svojom rozhodovaní vychádzal z predložených podkladov a platnosť citovaného osvedčenia o významnej investícii vydaného Ministerstvom hospodárstva SR okresný úrad

vo vyvlastňovacom konaní nie je oprávnený skúmať, na tento úkon je podľa žalovaného príslušný len súd. Žalobca s takýmito závermi žalovaného nesúhlasí a zdôrazňuje, že žiadny právny predpis nebránil správny orgánom, aby v rámci svojej správnej úvahy námietky o nulitnosti osvedčenia posúdili a vykonali k nim dokazovanie (vyžiadaním súhlasu vlády od Úradu vlády, od ministerstva či vyvlastniteľa) a svoju úvahu vo svojom rozhodnutí riadne zdôvodnili, čo sa v danom prípade nestalo. Konajúce správne orgány odmietli uviesť vecné zdôvodnenie k týmto námietkam (vzneseným v konaní pred okresným úradom a následne v odvolaní), pričom v prípade osvedčenia o významnej investícii ide o listinný dôkaz, aj keď vydaný Ministerstvom hospodárstva SR, správny orgán je viazaný zákonnosťou a povinnosťou hodnotiť všetky dôkazy a podklady rozhodnutia (s odkazom na § 34 Správneho priadku) a žalobca ako účastník správneho konania má právo všetky dôkazy, listiny a podklady rozhodnutia vo veci samej kvalifikovane spochybníť, čo žalobca aj urobil. Podľa žalobcu postupom a rozhodnutím správnych orgánov tým bolo porušené jeho základné právo na zákonný postup a spravodlivé konania podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, ako aj podľa Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd, ktorých imanentnou súčasťou je požiadavka dodržania princípov právneho štátu, ústavnosti a zákonnosti, osobitne keď ide o zásah do základného práva vlastníť majetok.

- V samostatnej časti správnej žaloby uvádza žalobca argumentáciu na podporu ním namietanej nulity. Osvedčenia o významnej investícii č. 10455/2022-4270-72470 zo dňa 22.06.2022 vydanom Ministerstvo hospodárstva SR pre vyvlastniteľa Valaliky Industrial Park, s.r.o. S poukazom na znenie § 6, 7 a 9 zákona o významných investíciách uvádza, že predmetný zákon neupravuje zmenu v osobe držiteľa osvedčenia resp. prevod práv jedného držiteľa osvedčenie na iného a preto podľa žalobcu aj s ohľadom na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR takáto zmena v osobe držiteľa nie je možná. Pričom uznesením F. G. H. 792 z 22.12.2021 bolo schválené vydanie osvedčenia pre spoločnosť MH Invest II, s.r.o. a na základe tohto uznesenia vlády bolo Ministerstvom hospodárstva SR vydané osvedčenie o významnej investícii z 28.12.2021 pre spoločnosť MH Invest II, s.r.o., kým zmena osvedčenia zo dňa 02.03.2022 spočívala v osobe držiteľa a vydaní osvedčenia z 02.03.2022 inému držiteľovi - Valaliky Industrial Park, s.r.o., navyše bez súhlasu udeleného Vládou SR. Podľa žalobcu preto už osvedčenie z 02.03.2022 pre neprípustnosť zmeny držiteľa ako aj pre chýbajúce schválenie Vládou SR je nezákonné a nulité a v nadväznosti na to je nulité a nezákonné aj osvedčenie z 22.06.2022, tvoriace podklad vyvlastňovacieho rozhodnutia, nakoľko bolo vydané ako zmena osvedčenia vo vzťahu k podľa žalobcu nulitému osvedčeniu z 02.03.2022. Zdôraznil, že právna úprava kompetencií ústredných orgánov štátnej správy neumožňuje, aby vláda SR preniesla svoju kompetenciu na Ministerstvo hospodárstva rozhodovať o žiadosti podľa § 5 alebo § 9 zákona o významných investíciách, preto ak o zmene v osobe držiteľa osvedčenia nerozhodla vláda tak nebol dodržaný zákonný postup. Opakovane namieta závery žalovaného o tom, že okresný úrad nebol oprávnený skúmať platnosť osvedčenia o významnej investícii a z uvedeného dôvodu jeho odvolacie námietky v tomto smere hodnotil ako irelevantné. Naopak podľa žalobcu správny orgán prináležalo vykonať dokazovanie a posúdiť platnosť vyvlastniteľom predloženého osvedčenia.

- d) Žalobca s poukazom na žalovaným v jeho rozhodnutí vymedzené dôvody danosti verejného záujmu, namieta, že žalovaný uvádza, že verejný záujem je predmetom dokazovania, pričom podľa žalobcu dôkazom bolo iba osvedčenie o významnej investícii, ktorého platnosť napadol. Pokiaľ žalovaný „hovorí“ o nejakej investícii, žalobca namieta, že žalovaný túto investíciu nepomenúva ani nijak nešpecifikuje o akú konkrétnu investíciu (ktorého subjektu, pri realizovaní akej činnosti, investovaní do akej výroby či expertnej činnosti) má byť vo verejnom záujme, ktorej význam sa má prejavovať v ekonomike SR, sociálnej sfére a zamestnanosti. Preto vo vzťahu k záverom žalovaného v tejto časti napadnutého rozhodnutia, žalobca namieta nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov resp. nekonkrétnosť a tak neoveriteľnosť. Tiež namieta, že v danom prípade absentovali aj dokazovanie o reálnosti resp. skutočnej existencii takejto investície.

- e) Namieta, že pokiaľ ide o možnosť dosiahnutia cieľa vyvlastnenia, žalovaný ani prvostupňový orgán nevedli dokazovanie k možnosti pridelenia náhradného pozemku len konštatovali, že takáto možnosť v zmysle zákonnej úpravy (§11 ods. 9 zákona o vyvlastňovaní) prichádza do úvahy len ak vyvlastiteľ disponuje pozemkom v rovnakom katastrálnom území v rovnakej hodnote. Takýmto postupom správne orgány podľa žalobcu porušili svoju povinnosť riadneho zistenia skutočného stavu veci.

- f) Namieta, že závery žalovaného o tom, že nie je oprávnený rozhodovať o výške náhrady za vyvlastnenie ako aj o iných náležitostiach týkajúcich sa náhrady, pretože to patrí výlučne do kompetencie súdu v zmysle § 14 ods. 2 zákona o vyvlastnení, sú v rozpore so znením § 13 ods. 3 v spojení s §

14, § 7 ods. 2, § 4 ods. 3 a 4 zákona o vyvlastňovaní. K čomu zdôraznil, že o tom, že náhrada za vyvlastnenie nesmie byť nižšia ako všeobecná hodnota nehnuteľností určená znaleckým posudkom (§ 4 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní) rozhoduje v zmysle § 13 ods. 3, § 14, § 7 ods. 1 a2 v spojení s § 18 citovaného zákona v prvom stupni prvostupňový orgán a v druhom stupni žalovaný ako odvolací orgán, pričom vyššie namietané závery žalovaného podľa žalobcu sami osebe sú dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým.

- V samostatnej časti správnej žaloby žalobca s poukazom na znalecký posudok č. 20/2022 zo dňa 18.02.2022 (pozn. súdu v rozhodnutiach je uvádzaný dátum 12.02.2022) vyhotovený spoločnosťou ZNALCI s.r.o. (predložený v správnom konaní vyvlastniteľnom, ktorým bola ustálená všeobecná hodnota vyvlastňovaných nehnuteľností vo výške spolu 265.553,91 Eur a na základe ktorého bola určená výška náhrady za vyvlastnenie) a s poukazom na znalecký posudok č. 245/2022 z 13.06.2022 vyhotovený I. C. C. (predložený v správnom konaní žalobcom, ktorým bola ustálená všeobecná hodnota vyvlastňovaných nehnuteľností vo výške spolu 762.000,00 Eur) namieta nezákonný postup žalovaného aj prvostupňového orgánu pri hodnotení týchto znaleckých posudkov. Žalobca považuje výšku náhrady ustálenú ZP predloženým vyvlastniteľnom za neprimerane nízku a tým predmetný ZP za vecne nesprávny majúci za to, že týmto posudkom nie je určená skutočná všeobecná hodnota vyvlastňovaných nehnuteľností, pričom poukazuje na diametrálnu odlišnosť výšky všeobecnej hodnoty pozemkov v ZP predloženom vyvlastniteľnom a v ZP predloženom žalobcom. Tiež poukázal na znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa 19.01.2023 vyhotovený Technickou univerzitou v Košiciach (s všeobecnou hodnotou nehnuteľností vo výške 949.000,00 Eur), ktorý bol vypracovaný na požiadavku žalobcu (pozn. po vydaní napadnutého rozhodnutia) a ktorý navrhuje v súdnom konaní vykonať ako dôkaz.

- Žalobca namieta, že postup žalovaného a prvostupňového orgánu bol zjavne nesprávny a v rozpore so zákonnou požiadavkou na riadne a úplné zistenie skutkového stavu a zákonného limitu určenia náhrady podľa § 4 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní, v zmysle ktorého náhrada za vyvlastnenie nesmie byť nižšia ako všeobecná hodnota určená znaleckým posudkom.

- Žalobca v ďalšom konkretizoval jednotlivé skutočnosti, v ktorých vidí nesprávnosť ZP č.20/2022, ktoré namietal už v lehote na podanie námietok vo vyvlastňovacom konaní, a to nezohľadnenie územného plánu obce (podľa ktorého ide o pozemky určené na zástavbu) a tým nezohľadnenie určenia pozemkov na zástavbu a iné využitie (čo označuje žalobca za podstatnú skutočnosť), nezohľadnenie prístupnosti pozemkov z dvoch strán z verejnej komunikácie, nezohľadnenie tvaru, polohy a výmery pozemkov, keď ide o pozemky rovinnaté s ideálnym obdĺžnikovým tvarom a polohou, teda nie o úzke nevyužiteľné pozemky, ako väčšina ostatných v predmetnom ZP ohodnocovaných pozemkov. Ďalej žalobca uviedol, že predmetný ZP trpí vadou zovšeobecnenia, keď je v ňom ohodnocované celé územie bez zohľadnenia osobitných vlastností jeho pozemkov v jeho vlastníctve, ktoré majú zásadný vplyv na ich všeobecnú hodnotu (v prílohách posudku nie sú jeho pozemky vyznačené osobitnou polohou, tvarom a výmerou oproti iným ohodnocovaným pozemkom). Uviedol, že ZP je nepreskúmateľný, keďže neobsahuje podklad k znalcom uvedeným záverom najmä pokiaľ ide o použitý koeficient redukujúcich faktorov pre údajné ochranné pásmo letiska a zaťaženie oblasti znečistením ovzdušia, čo sú nepodložené a nepreukázané závery bez opory v texte či prílohách posudku. Nakoniec vo vzťahu k porovnávacej metóde uvádza, že sú pri nej označené pozemky z ktorých sa nedá určiť či sú vhodné na porovnanie vo vzťahu k pozemkom žalobcu, keďže ani vyhotoviteľ posudku pri väčšine z nich nevedel uviesť ich presné označenie a tým určiteľnosť polohy, tvaru, terénu a pod., navyše sú v iných katastrálnych územiach.

- Žalobca zdôraznil, že namietal a namieta nesprávnosť a objektívnu nepoužiteľnosť vyvlastniteľom predloženého ZP, a to s poukazom na právnu úpravu, faktický stav a obsah administratívneho spisu, ďalej s poukazom na to, že nedostatky posudku prvostupňovému správnomu orgánu uviedol v lehote na podanie námietok a uviedol ich aj žalovanému, tiež kvalifikované spochybnenie záverov posudku vykonal aj vlastným (ním predloženým) posudkom.

- Namieta, že odborné vyjadrenie vyžiadané prvostupňovým správnym orgánom postupom podľa § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní od znalca, ktorý vyhotovil vyvlastniteľom predložený ZP č. 20/2022 nemá zákonom č. 382/2004 Z. z. o znalcoch a tímočníkoch (§ 16 ods. 1, § 17 ods. 4,5, § 18 ods. 1,2, ktorých znenie žalobca uvádza) vyžadované náležitosti, preto podľa žalobcu ide len o listinu súkromnej povahy a o znalecký úkon. Namieta, že predmetné vyjadrenie nie je riadne podpísané vyhotoviteľom

označeného ZP a predovšetkým v ňom nie sú odstránené resp. riadne odborne vysvetlené žalobcom vytýkané nedostatky ZP.

- Podľa žalobcu prvostupňový orgán mohol a mal za stavu kvalifikovaného spochybnenia ZP predloženého vyvlastiteľom iným ZP predloženým žalobcom, osloviť iného znalca či znalecký ústav na podanie odborného vyjadrenia, aby zistili skutočný stav veci v zmysle zásady materiálnej pravdy. V ostatnej časti žaloby uviedol, že vyžiadaniu odborného vyjadrenia od iného znalca právna úprava v § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní nebráni, naopak jeho výklad to umožňuje a teleologický výklad v spojení s požiadavkou na zistenie skutočného stavu veci to aj vyžaduje.

- Podľa žalobcu najzávažnejším pochybením správnych orgánov oboch stupňov bolo, že predložené listinné dôkazy (ZP predložený vyvlastiteľom, ZP predložený žalobcom, vyjadrenie k námietkam z 19.09.2022, hoci nejde o odborné vyjadrenie), vôbec nepodrobili správnej úvahe pri hodnotení dôkazov a nevykonali žiadne úkony na zistenie všeobecnej hodnoty vyvlastňovaných pozemkov, namietal absenciu hodnotenia týchto dôkazov. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil povinnosť správnych orgánov hodnotiť všetky predložené dôkazy a nič im nebráni si osvojiť aj závery iného znaleckého posudku (ako posudku predloženého vyvlastiteľom) ak svoju úvahu pri hodnotení dôkazov riadne odôvodnia, čo sa v danom prípade nestalo, keď správne orgány vo vzťahu k stanoveniu náhrady za vyvlastnenie odmietli hodnotiť dôkazy ohľadom všeobecnej hodnoty nehnuteľností. Zdôraznil tiež, že je povinnosťou správneho orgánu kriticky hodnotiť každý jeden dôkaz a podklad rozhodnutia, a v prípade preukázaných zjavných nedostatkov alebo spochybnenia či vyvrátenia správnosti záverov jednej listiny na základe iných dôkazov je jeho povinnosťou dospieť k záveru o nepoužiteľnosti resp. neakceptovateľnosti danej listiny/dôkazu.

- Žalobca zdôraznil, že hoci žalovaný poukázal na kritéria hodnotenia znaleckého posudku ako dôkazu predloženého v konaní vymedzeného v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/150/2009 (v zmysle ktorých znalecký posudok je jedným z dôkazov v správnom konaní, ktorý hodnotí správny orgán ako ktorýkoľvek iný dôkaz, pričom však nie je oprávnený posudzovať jeho správnosť, ale hodnotí iba to, či úvahy znalca zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým záverom vyplývajúcim z dôkazov vykonaných správnym orgánom. Správny orgán nemôže znalecký posudok označiť ako nesprávny a nahradiť ho vlastným posúdením skutočností z odbornej stránky), napriek tomu úvahy znalca nepodrobil hodnoteniu podľa takýchto kritérií, keď neprihliadol na to, že ZP č. 20/2022 podľa zásad logiky a svojho obsahu nezohľadňuje územnoplánovaciu informáciu o využití vyvlastňovaných pozemkov tvoriacu súčasť spisu ako prílohu posudku č. 245/2022 predloženého žalobcom, jeho závery o ponižujúcich faktoroch nie sú podložené žiadnym dokladom, nezohľadnenie polohy, rozlohy a umiestnenia pozemkov preukazuje text posudku a diametrálne odlišné závery žalobcom predloženého posudku.

- Žalobca vzhľadom na uvedené a s poukazom na znenie § 34 ods. 1, 5 a 6, § 3 ods. 5, § 32 ods. 1 a § 46 Správneho poriadku namieta, že správne orgány oboch stupňov postupovali v rozpore so zákonom pri stanovení náhrady za vyvlastňované pozemky, navyše svoje rozhodnutie a úvahu pri hodnotení dôkazov nijak relevantne nezdôvodnili, len sa obmedzili na odkázanie žalobcu s požiadavkou na vyššiu náhradu na súd, avšak primárne o náhrade rozhoduje správny orgán (§ 4 ods. 3, 4 a § 13 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní v spojení so Správnym poriadkom) a je povinný postupovať v súlade so zákonom. Poukázal na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžrk/1/2017 (v zmysle ktorých odkázať vyvlastňovaného s požiadavkou na vyššiu náhradu na súd možno iba v prípade, ak bol zo strany správneho orgánu dodržaný zákonný postup pri určení primeranej náhrady za vyvlastnenie) a zdôraznil viazanosť správneho orgánu zásadou materiálnej pravdy a povinnosťou zistiť skutočný stav veci, pričom záver správneho orgánu, že nemôže znalecký posudok nijak hodnotiť lebo ho napísal znalec je podľa žalobcu denegatio iustitiae - odmietnutie spravodlivosti ako aj odmietnutie výkonu právomocí zverených správne mu orgánu.

- Žalobca zdôraznil, že ZP č. 20/2022 pre svoje nedostatky odporujúce zásadám logiky ako aj obsahu dôkazov v administratívnom spise nemôže byť podkladom na stanovenie náhrady za vyvlastnenie, čo predstavuje vadu konania zakladajúcu nezákonnosť napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím.

- g) S poukazom na vysporiadanie sa žalovaného s odvolacou námietkou o poskytnutí krátkej lehoty žalobcovi na vyjadrenie sa k odbornému vyjadreniu znalca namieta, že správne orgány oboch stupňov neprihliadali na skutočnosti a argumentáciu obsiahnutú v jeho podaní zo dňa 02.11.2022, pričom

skutočnosť, že podanie podal po lehote určenej správnym orgánom nezakladá dôvod na neprihliadanie na obsah tohto podania.

- h) Namieťa nezrozumiteľnosť prvostupňového rozhodnutia, keď sa nedá zistiť koniec jeho výrokovej časti a začiatok časti odôvodnenia rozhodnutia.

13. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 25.04.2024 zotrval na správnosti a zákonnosti napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia, zdôraznil závery v nich uvedené, vrátane vysporiadania sa s odvolacími námietkami žalobcu, žalobu hodnotil ako nedôvodnú a navrhol ju zamietnuť.

14. Ďalší účastník vo vyjadrení k žalobe z 13.03.2024 navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a na podporu nedôvodnosti námietok žalobcu poukázal na to, že vládou bol schválený návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii, ktorého uskutočnenie je vo verejnom záujme a samotnej danosti verejného záujmu zdôraznil, že v investičnom projekte „Strategické územie Valaliky“ sa plánuje zriadiť 5000 nových pracovných miest čo prinesie majetkový prospech mnohým občanom SR. V ďalšom uvádza konkrétne argumenty na podporu správnosti záverov ním predloženého znaleckého posudku a nedôvodnosti námietok žalobcu smerujúcich voči nemu. Vo vyjadrení z 22.07.2024 ďalší účastník zotrval na svojej doterajšej argumentácii.

15. Žalobca repliku nepodal.

16. Na pojednávaní konanom dňa 25.11.2025 prítomní účastníci resp. ich právni zástupcovia zotrvali na svojich doterajších stanoviskách, ktoré predniesli a zdôraznili v ich podstatných častiach. Právny zástupca žalobcu k námietke porušenia zákonného postupu podľa § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní osobitne upresnil, že správny orgán síce požiadal spoločnosť ZNALCI s.r.o., (ktorá vyhotovila znalecký posudok predložený vyvlastniteľom) o odborné vyjadrenie, avšak toto vyjadrenie nebolo vyhotovené znalcom, keď ho vypracoval a podpísal konateľ spoločnosti I. E. J., ktorý v rozhodnom období nebol zapísaným v zozname znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR, preto správnym orgánom v rozpore s citovaným ustanovením odborné vyjadrenie znalca nebolo zabezpečené.

III.

Relevantná právna úprava

17. Podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“): (1) Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. (2) Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

18. Podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy SR: (1) Každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje. (4) Vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

19. Podľa čl. 11 ods. 1 a 4 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“): (1) Každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje. (4) Vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné len vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za náhradu.

20. Podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dodatkový protokol k Dohovoru“): Každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré stanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

21. Vzťahujúca sa právna úprava vo IV. časti zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) účinného v rozhodnom období (Pozn.: podľa zákona č. 46/2024 Z. z.

novelizujúceho stavebný zákon boli podľa čl. I, bod 57. zo stavebného zákona vypustené ustanovenia § 108 až 116 t. j. celá IV. časť - Vyvlastnenie, a to s účinnosťou od 01.04.2024):

- Podľa § 108 ods. 1 stavebného zákona: Pozemky, stavby a práva k nim, potrebné na uskutočnenie stavieb alebo opatrení vo verejnom záujme, uvedených v odseku 2, možno vyvlastniť alebo vlastnícke práva k pozemkom a stavbám možno obmedziť(10a) rozhodnutím stavebného úradu (ďalej len „vyvlastniť“).

- Podľa § 108 ods. 2 písm. f) a o) stavebného zákona: Vyvlastniť možno len vo verejnom záujme pre (f) výstavbu a správu diaľnic, ciest a miestnych komunikácií vrátane zriadenia ich ochranných pásiem a pre vybudovanie súvisiacich vyvolaných úprav podľa osobitných predpisov, 10e), (o) uskutočnenie stavieb, ktoré sú významnou investíciou podľa osobitných predpisov, 10ja).

- Podľa § 108 ods. 3 stavebného zákona: Verejný záujem na vyvlastnení na účely uvedené v odseku 2 sa musí preukázať vo vyvlastňovacom konaní. Za stavby podľa odseku 2 písm. a) sa považujú stavby určené na verejnoprospešné služby a pre verejné technické vybavenie územia podporujúce jeho rozvoj a ochranu životného prostredia, ktoré vymedzí schvaľujúci orgán v záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie.

- Podľa § 109 ods. 1 stavebného zákona: Cieľom vyvlastnenia je dosiahnuť prechod, prípadne obmedzenie vlastníckeho práva k pozemkom a stavbám alebo zriadenie, zrušenie, prípadne obmedzenie práva vecného bremena k pozemkom a stavbám.

- Podľa § 110 ods. 1, 2 a 3 stavebného zákona: (1) Vyvlastniť možno len vtedy, ak cieľ vyvlastnenia nemožno dosiahnuť dohodou alebo iným spôsobom. (2) Vyvlastnenie musí byť v súlade s cieľmi a zámermi územného plánovania a ten sa dokazuje územným rozhodnutím, ak osobitný predpis(10jba) / odkaz na § 4a ods. 1 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa významných investícií/ neustanovuje inak. Pokiaľ účel, na ktorý sa vyvlastňuje, nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia, skúma sa súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania priamo vo vyvlastňovacom konaní. (3) Vyvlastnenie sa môže uskutočniť len v nevyhnutnom rozsahu. Ak možno účel vyvlastnenia dosiahnuť iba obmedzením práva, nemožno právo odňať v plnom rozsahu. Ak sa vyvlastnením prevádza vlastnícke právo iba k časti pozemku alebo sa obmedzuje iné právo k pozemku alebo stavbe a vlastník alebo iný oprávnený by nemohol využívať zostávajúcu časť pozemku alebo obmedzené právo k pozemku alebo stavbe, prípadne by ich mohol užívať len s neprimeranými ťažkosťami, rozšíri sa vyvlastnenie aj na zostávajúcu časť, pokiaľ o to vlastník alebo iný oprávnený požiada.

22. Vzťahujúca sa právna úprava v zákone č. 282/2015 Z. z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim (ďalej len „zákon o vyvlastňovaní“):

- Podľa § 2 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní, vyvlastnenie možno uskutočniť len a) v nevyhnutnej miere, b) vo verejnom záujme na účel ustanovený zákonom, pričom verejný záujem na vyvlastnení sa musí preukázať vo vyvlastňovacom konaní, c) za primeranú náhradu, a d) ak cieľ vyvlastnenia nemožno dosiahnuť dohodou alebo iným spôsobom.

- Podľa § 2 ods. 2 zákona o vyvlastňovaní, vyvlastnenie musí byť v súlade s cieľmi a zámermi územného plánovania, ten sa preukazuje územným rozhodnutím, územným súhlasom alebo záväzným stanoviskom obce(1) vo vyvlastňovacom konaní.

- Podľa § 2 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní, ak by vyvlastnením malo dôjsť k prechodu vlastníckeho práva iba k časti pozemku alebo k časti stavby a vyvlastňovaný by tak nemohol užívať zostávajúcu časť pozemku alebo zostávajúcu časť stavby, alebo by túto časť mohol užívať len s neprimeranými ťažkosťami, rozšíri sa vyvlastnenie aj na zostávajúcu časť pozemku alebo zostávajúcu časť stavby, ak to vyvlastňovaný uplatnil ako námietku najneskôr pri prerokovaní návrhu na ústnom pojednávaní, aj keď vyvlastnenie tejto zostávajúcej časti pozemku alebo zostávajúcej časti stavby nie je nevyhnutné na dosiahnutie účelu vyvlastnenia. Využitelnosť zostávajúcej časti pozemku alebo zostávajúcej časti stavby posúdi vyvlastňovací orgán na základe znaleckého posudku. Podľa odseku 5 tohto ustanovenia, neprimeranými ťažkosťami sú najmä a) obmedzenie prístupu k zostávajúcej časti pozemku alebo k časti stavby v dôsledku prekážky vytvorenej na vyvlastnenej časti pozemku, b) nemožnosť užívať zostávajúcu

časť pozemku alebo zostávajúcu časť stavby doterajším spôsobom, c) nemožnosť využívať stavbu na zostávajúcej časti pozemku pre odstránenie vyvlastnených stavieb, ktoré tvorili so zostávajúcou stavbou jeden funkčný celok, d) obmedzenie využitia inžinierskych sietí na zostávajúcej časti pozemku alebo zostávajúcej časti stavby.

- Podľa § 4 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní, podkladom na určenie náhrady za vyvlastnenie je všeobecná hodnota pozemku alebo všeobecná hodnota stavby, alebo všeobecná hodnota práva zodpovedajúceho vecnému bremenu; tá sa určí na základe znaleckého posudku nie staršieho ako dva roky. Náhrada za vyvlastnenie nesmie byť nižšia ako všeobecná hodnota určená znaleckým posudkom.

- Podľa § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní, ak najneskôr pri prerokovaní návrhu vyvlastniteľa na vyvlastnenie na ústnom pojednávaní účastník konania alebo iná oprávnená osoba namietne skutočnosti, ktoré sú obsahom znaleckého posudku priloženého k návrhu podľa § 9 ods. 2 písm. f), vyvlastňovací orgán zabezpečí odborné vyjadrenie alebo vysvetlenie znalca na účel posúdenia skutočností, ktoré sú dôležité na rozhodnutie o sume náhrady za vyvlastnenie. Náklady spojené s vyhotovením odborného vyjadrenia alebo vysvetlenia znalca sú trovami konania, ktoré znáša vyvlastiteľ.

- Podľa § 6 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní, náhradu za odňatie vlastníckeho práva poskytne vyvlastiteľ vyvlastnenému jednorazovo, spôsobom určeným v rozhodnutí o vyvlastnení a v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení, ak osobitný zákon neustanovuje inak.⁵⁾

- Podľa § 6 ods. 2 zákona o vyvlastňovaní, náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva poskytne vyvlastiteľ vyvlastnenému v lehote určenej v rozhodnutí o vyvlastnení.

- Podľa § 9 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní, vyvlastňovacie konanie sa začína len na písomný návrh vyvlastniteľa.

- Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o vyvlastňovaní, návrh musí obsahovať údaj o sume predpokladanej náhrady za vyvlastnenie, ktorá pozostáva zo všeobecnej hodnoty pozemku alebo stavby, alebo všeobecnej hodnoty práva zodpovedajúceho vecnému bremenu určenej znaleckým posudkom.

- Podľa § 9 ods. 3 písm. f) zákona o vyvlastňovaní, k návrhu vyvlastniteľa priloží znalecký posudok o všeobecnej hodnote pozemku alebo stavby alebo všeobecnej hodnoty práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nie starší ako dva roky.

- Podľa § 13 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní, ak sú splnené podmienky vyvlastnenia ustanovené týmto zákonom, vyvlastňovací orgán rozhodne samostatnými výrokmi o vyvlastnení práv k pozemku alebo ku stavbe a o náhrade za vyvlastnenie a o spôsobe jej úhrady.

- Podľa § 13 ods. 2 zákona o vyvlastňovaní, výrokmi o vyvlastnení práv k pozemku alebo ku stavbe vyvlastňovací orgán a) určí účel vyvlastnenia vo verejnom záujme, b) rozhodne o 1. prechode vlastníckeho práva k pozemku alebo ku stavbe, 2. obmedzení vlastníckeho práva k pozemku alebo ku stavbe alebo 3. vzniku, obmedzení, alebo zániku práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k pozemku alebo ku stavbe potrebného na uskutočnenie stavby, alebo opatrenia vo verejnom záujme; (...), c) rozhodne o obmedzení alebo zániku práv tretích osôb, len ak by ďalší výkon týchto práv bránil alebo podstatne obmedzoval dosiahnutie účelu, na ktorý sa má vyvlastniť, d) rozhodne o rozšírení predmetu vyvlastnenia, ak je to odôvodnené podľa § 2 ods. 4 až 7, e) určí, v akej lehote a akým spôsobom je vyvlastiteľ povinný začať s užívaním pozemku alebo stavby na účel, na ktorý sa vyvlastnila, f) rozhodne o námietkach účastníkov vyvlastňovacieho konania týkajúcich sa vyvlastnenia, ak boli uplatnené, g) rozhodne o povinnosti nahradiť trovy konania.

- Podľa § 13 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní, výrokmi o náhrade za vyvlastnenie vyvlastňovací orgán a) určí primeranú náhradu za vyvlastnenie, ktorá prislúcha jednotlivým vyvlastneným a určí lehotu podľa § 6 ods. 1, 2 alebo ods. 3 a spôsob jej zaplatenia, ak nedôjde medzi vyvlastniteľom a vyvlastňovaným k dohode o náhrade za vyvlastnenie, vyvlastňovací úrad určí náhradu za vyvlastnenie v sume zodpovedajúcej všeobecnej hodnote pozemku alebo stavby, alebo všeobecnej hodnote práva zodpovedajúceho vecnému bremenu na základe znaleckého posudku [§ 9 ods. 2 písm. f)]; s požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkáže vyvlastneného bez prerušenia konania na

súd, b) rozhodne o prihlásených nárokoch tretích osôb, ktoré majú k vyvlastnenému pozemku alebo k vyvlastnenej stavbe vecné práva zapísané v katastri nehnuteľností s určením sumy, v akej majú byť uspokojené z náhrady za vyvlastnenie pozemku alebo stavby.

- Podľa § 14 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní, na preskúmanie výrokov podľa § 13 ods. 2 v odvolacom konaní je príslušné Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky podľa § 7 ods. 2 písm. a). Zrušením výroku podľa § 13 ods. 2 stráca platnosť aj výrok podľa § 13 ods. 3.

- Podľa § 14 ods. 2 zákona o vyvlastňovaní, včas podané odvolanie proti výroku podľa § 13 ods. 3 nemá odkladný účinok. Na preskúmanie výrokov podľa § 13 ods. 3 je príslušný súd. Žaloba, ktorou sa účastník konania domáha preskúmania výroku podľa § 13 ods. 3 v súdnom konaní, musí byť podaná v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení; zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

- Podľa § 18 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní, na vyvlastňovacie konanie sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, 14) /odkaz na Správny poriadok/ ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Vzťahujúca sa právna úprava zákona č. 371/2021 Z. z. o významných investíciách (ďalej len „zákon o významných investíciách“):

- Podľa § 1 zákona o významných investíciách: Tento zákon upravuje podmienky na vydanie osvedčenia o významnej investícii, práva a povinnosti držiteľa osvedčenia o významnej investícii, postup orgánov verejnej správy pri vydávaní osvedčenia o významnej investícii, kontrole plnenia podmienok na vydanie osvedčenia o významnej investícii, správne delikty a pokuty.

- Podľa § 2 písm. a), b), e) zákona o významných investíciách: Na účely tohto zákona sa rozumie a) osvedčením o významnej investícii (ďalej len „osvedčenie“) doklad vydaný držiteľovi osvedčenia, ktorý potvrdzuje, že významná investícia je vo verejnom záujme, b) začatím realizácie významnej investície začatie stavebných prác alebo zaslanie návrhu na uzavretie kúpnej zmluvy alebo na zriadenie vecného práva k pozemkom alebo stavbám alebo častiam pozemkov alebo stavieb, na ktorých sa má investičný projekt podľa osvedčenia realizovať, podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, (...) e) investičným projektom príprava strategického územia alebo investícia v oblasti verejných služieb,

- Podľa § 3 ods. 1 zákona o významných investíciách: Významná investícia je investičný projekt, ktorého realizáciu bude zabezpečovať právnická osoba, ktorej zakladateľom je štát, vyšší územný celok alebo obec, ak vláda Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) o ňom rozhodla, že je vo verejnom záujme.

- Podľa § 4 ods. 1 zákona o významných investíciách: Posúdenie žiadosti, podanie návrhu na vydanie osvedčenia (ďalej len „návrh“) na schválenie vládou, vydanie osvedčenia, ako aj kontrolu podľa § 13 a ukladanie pokút podľa § 14 vykonáva príslušné ministerstvo.

- Podľa § 5 ods. 1 zákona o významných investíciách: Žiadosť podáva právnická osoba podľa § 3 príslušnému ministerstvu v listinnej podobe a v elektronickej podobe.

- Podľa § 6 ods. 1 a 5 zákona o významných investíciách: (1) Príslušné ministerstvo žiadosť posúdi v lehote do 60 dní od jej doručenia. Lehota na posúdenie žiadosti začína plynúť od predloženia úplných a správnych podkladov. (5) Ak žiadosť obsahuje náležitosti podľa § 5 a nedošlo k zamietnutiu žiadosti podľa odsekov 2 až 4, príslušné ministerstvo vypracuje návrh, ktorý predloží na schválenie vládou do 90 dní od doručenia úplnej a správnej žiadosti, o čom žiadateľa písomne informuje.

- Podľa § 7 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona o významných investíciách: (1) Príslušné ministerstvo vydá osvedčenie do 14 dní od schválenia návrhu vládou. (2) Ak vláda návrh neschváli, príslušné ministerstvo žiadosť zamietne, o čom žiadateľa písomne informuje do 14 dní. (3) Osvedčenie obsahuje a) identifikačné údaje o držiteľovi osvedčenia, b) popis významnej investície a jej účel, c) údaj o tom, že významná investícia je vo verejnom záujme, d) územie, na ktorom sa bude významná investícia realizovať, e) údaj o výške investičných nákladov, ak ide o významnú investíciu podľa § 3 ods. 2 alebo ods. 3, f) údaj o počte nových pracovných miest, ktoré budú vytvorené v priamej súvislosti s realizáciou investičného projektu, ak ide o významnú investíciu podľa § 3 ods. 2, g) povinnosti držiteľa osvedčenia.

(4) Ak ide o významnú investíciu podľa § 3 ods. 1, držiteľ osvedčenia prikladá osvedčenie k návrhu na začatie vyvlastňovacieho konania, integrovaného povoľovania, 11) stavebného konania a konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

- Podľa § 9 ods. 1 až 5 zákona o významných investíciách: (1) Osvedčenie možno zmeniť na základe žiadosti držiteľa osvedčenia o zmenu osvedčenia. (2) Na žiadosť o zmenu osvedčenia, posúdenie žiadosti o zmenu osvedčenia a na vydanie zmeneného osvedčenia sa primerane použijú § 5 až 7. (3) Príslušné ministerstvo žiadosť o zmenu osvedčenia zamietne, ak ide o zmenu, ktorou priamo alebo nepriamo dôjde k zmene účelu významnej investície, k zníženiu investičných nákladov, k zníženiu plánovaného počtu pracovných miest vytvorených v priamej súvislosti s realizáciou investičného projektu alebo inej zmene, ktorá by mala za následok zánik verejného záujmu na realizácii investičného projektu. (4) Príslušné ministerstvo žiadosť o zmenu osvedčenia zamietne, ak predstavuje zmenu v pozemkoch uvedených v osvedčení v rozsahu, ktorý by predstavoval navýšenie výmery o viac ako 5 % oproti pôvodnej rozlohe. (5) O zamietnutí žiadosti o zmenu osvedčenia príslušné ministerstvo držiteľa osvedčenia písomne informuje.

- Podľa § 11 ods. 3, 9 a 10 zákona o významných investíciách: (3) Ak ide o významnú investíciu podľa § 3 ods. 1 a významná investícia má byť realizovaná na pozemkoch a stavbách vo vlastníctve ostatných fyzických osôb alebo právnických osôb, pozemok a stavba sa prevedú za cenu dohodou, najmenej však vo výške podľa osobitného predpisu. (9) Na účel realizácie významnej investície podľa § 3 ods. 1 možno za náhradu pozemok alebo stavbu vyvlastniť alebo vlastnícke právo k pozemku alebo stavbe obmedziť, ak je to vo verejnom záujme a vecné právo k pozemku alebo stavbe nie je možné nadobudnúť dohodou. Ak tento zákon neustanovuje inak, na vyvlastňovanie sa vzťahuje všeobecný predpis o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim. Majetkové vyrovnanie za vyvlastnený pozemok alebo za vyvlastnenú stavbu prídelením náhradného pozemku alebo náhradnej stavby je možné, len ak držiteľ osvedčenia v čase vyvlastňovacieho konania disponuje pozemkom alebo stavbou v rovnakom katastrálnom území v rovnakej hodnote. Nadobúdanie vlastníckeho práva k pozemku alebo stavbe na účel ich prídelenia ako náhradného pozemku alebo stavby sa nepripúšťa. (10) Ak ku dňu začatia vyvlastňovacieho konania nie je schválený územný plán obce alebo ak v schválenom územnom pláne obce alebo v územnom rozhodnutí nie je územie určené na umiestnenie a realizáciu významnej investície podľa § 3 ods. 1, podkladom na vydanie rozhodnutia o vyvlastnení je osvedčenie.

24. Podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok):

- Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku: Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

- Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku: Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

- Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku: Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

- Podľa § 32 ods. 1 až 3 Správneho poriadku: (1) Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. (2) Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Údaje z informačných systémov verejnej správy a výpisy z nich, okrem údajov a výpisov z registra trestov, sa považujú za všeobecne známe skutočnosti a sú použiteľné na právne účely. Tieto údaje nemusí účastník konania a zúčastnená osoba správnomu orgánu preukazovať dokladmi.

Doklady vydané správnym orgánom a obsah vlastných evidencií správneho orgánu sa považujú za skutočnosti známe správne mu orgánu z úradnej činnosti, ktoré nemusia účastník konania a zúčastnená osoba správne mu orgánu dokladovať. (3) Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.

- Podľa § 33 ods. 1 a 2 Správneho poriadku: (1) Účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. (2) Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

- Podľa § 34 ods. 1 až 6 Správneho poriadku: (1) Na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. (2) Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. (3) Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. (4) Vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu. (5) Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. (6) Skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z úradnej činnosti netreba dokazovať.

- Podľa § 47 ods. 1 až 3 Správneho poriadku: (1) Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. (2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právného predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. (3) V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

IV.

Posúdenie veci správnym súdom

25. S účinnosťou od 01.06.2023 začal svoju činnosť Správny súd v Košiciach. V súlade s § 3 ods. 3 písm. c/ zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Od 01.06.2023 je teda na konanie v predmetnej veci príslušný Správny súd v Košiciach (ďalej aj „správny súd“).

26. Správny súd v konaní o všeobecnej správnej žalobe (§ 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok /ďalej len „SSP“/) preskúmal napádané rozhodnutie, ako aj priebeh administratívneho konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, všetko v medziach žalobných bodov (§ 134 ods. 1 a § 183 SSP), zistil, že žaloba bola podaná oprávnenou osobou (§ 178 ods. 1 SSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 181 ods. 1 SSP), vec bola prejednaná na pojednávaní konanom dňa 25.11.2025, na ktorom bol účastníkom a ich zástupcom postupom podľa § 116 SSP oznámený termín vyhlásenia rozsudku, ktorý bol vyhlásený dňa 23.12.2025, pričom správny súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

27. Predmetom prieskumu je rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby SR, ktorým bolo odmietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie o vyvlastnení.

28. Správny súd vzhľadom na prechod pôsobnosti Ministerstva dopravy a výstavby SR na iný orgán štátnej správy - Úrad pre územné plánovanie a výstavbu SR, podľa § 40a a § 34a zákona č. 575/2001 Z. z. v znení zákona č. 172/2022 Z. z., počnúc od 01.01.2023, konal s týmto orgánom ako so žalovaným v súlade s § 180 ods. 3 Správneho súdneho poriadku /SSP/.

29. V ďalšom texte sa pri formulácii rozhodnutie žalovaného alebo žalovaný má na mysli rozhodnutie ministerstva a ministerstvo.

K námietkam vo vzťahu k účelu vyvlastnenia a verejnému záujmu na vyvlastnení

30. V prvom rade správny súd zdôrazňuje, že účel vyvlastnenia a verejný záujem na vyvlastnení na vymedzený účel sú dve samostatné a odlišné ústavné podmienky, za preukázania ktorých (spolu s ďalšími podmienkami ako nevyhnutná miera vyvlastnenia, primeranosť náhrady za vyvlastnenie, nemožnosť dosiahnutia cieľa vyvlastnenie dohodou alebo iným spôsobom) je prípustné, aby bolo rozhodnutím správneho orgánu odňaté vlastnícke právo požívajúceho ústavnú ochranu ako základné právo vlastníť majetok. Pričom samotné skúmanie splnenia týchto podmienok správnym orgánom je vlastnou podstatou ním vedeného správneho konania a zákonnosť postupu správneho orgánu ako aj zákonnosť jeho skutkových a právnych záverov a ich dostatočné odôvodnenie má tvoriť garanciu zachovania ústavných limitov vyvlastnenia.

31. Jedným podľa zákona prípustných účelov vyvlastnenia je realizácia tzv. významnej investície podľa zákona o významných investíciách, pričom podľa predmetného zákona je to vláda, v kompetencii ktorej je posúdenie významnosti investície na základe návrhu konkrétneho subjektu podávaného Ministerstvu hospodárstva SR, ktoré následne v prípade pozitívneho posúdenia (schválenia vládou) je oprávnené vydať navrhovateľovi osvedčenie o významnej investícii. Zákon o významných investíciách rozlišuje rôzne významné investície a jednou z nich je tzv. investičný projekt, ktorý je definovaný ako „príprava strategického územia alebo investícia v oblasti verejných služieb“, ktorého realizáciu bude zabezpečovať právnická osoba, ktorej zakladateľom je štát, vyšší územný celok alebo obec, ak vláda o ňom rozhodla, že je vo verejnom záujme.

32. Správny súd vyhodnotil ako dôvodnú žalobnú námietku vo vzťahu k záverom žalovaného, že správne orgány vo vyvlastňovacom konaní nie sú oprávnené posudzovať nulitu osvedčenie o významnej investícii, ktorú nulitu žalobca podrobne dôvodil v námietkach uplatnených v prvostupňovom konaní aj v odvolaní. Takéto závery žalovaného sú v rozpore s požiadavkou vyhodnotenia každého listinného dôkazu predloženého účastníkom správneho konania z hľadiska jeho zákonnosti, ako aj s požiadavkou dôsledného posúdenia preukázateľnosti základného predpokladu vyvlastnenia - danosti jeho zákonného účelu, keď práve osvedčenie o významnej investícii má tvoriť podklad pre preukázanie tejto ústavnej podmienky pre najzávažnejší zásah do vlastníckeho práva - jeho odňatie vyvlastnením. Nie je možné opomenúť, že listina ktorá má preukazovať účel vyvlastnenia je kreovaná v špecifickom procese, kde navrhovateľom vydania osvedčenia o významnej investícii je právnická osoba, ktorej stopercentným vlastníkom (spoločníkom) je ústredný orgán štátnej správy (Ministerstvo hospodárstva SR) rozhodujúci o samotnom vydaní osvedčenia a vydanie osvedčenia je podmienené schválením vlády, ktorá sama posudzuje významnosť investície. Pričom v zmysle zákona o významných investíciách nie je daná žiadna možnosť ingerencie akýchkoľvek iných subjektov do tohto procesu, ako vzájomne prepojených ústredných orgánov štátnej správy a právnickej osoby v ich výlučnom vlastníctve.

33. Absencia vlastných meritórnych záverov žalovaného k posúdeniu žalobcom namietanej nulite osvedčenia zakladá aj dôvod nezákonnosti napadnutého rozhodnutia spočívajúci v jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Správny súd pritom nie je oprávnený nahrádzať absentujúce dôvody napadnutého druhostupňového rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím vo vzťahu k žalobcom namietanej nulite osvedčenia o významnej investícii, svojimi vlastnými závermi, nakoľko jeho právomoc je limitovaná práve na posúdenie správnosti záverov správneho orgánu, ktoré však v danom prípade v preskúmanom rozhodnutí absentujú.

34. Podstatnou okolnosťou je aj to, že samotné Osvedčenie o významnej investícii zo dňa 22.06.2022 netvorí súčasť administratívneho spisu predloženého žalovaným konajúcemu súdu. Obdobne ako netvorí súčasť administratívneho spisu ani tomuto osvedčeniu predchádzajúce osvedčenia, ktoré boli následnými osvedčeniami menené, ako ani uznesenia vlády o schválení významnej investície a jej zmien, ktoré menuje správny orgán v úvode výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia o vyvlastnení. Z tohto dôvodu je potrebné konštatovať, že závery správnych orgánov o preukázaní účelu vyvlastnenia takýmto osvedčením nemajú oporu v administratívnom spise. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že ak navrhovateľ vyvlastňovacieho konania k podanému návrhu predmetné osvedčenie nepripojil, len odkázal, že bolo doložené v predošlom návrhu, potom bolo namieste, aby správny orgán túto listinu, ktorou zrejme disponoval v iných vyvlastňovacích konaniach zákonným spôsobom obstaral do

predmetného konania alebo vyzval navrhovateľa na jeho predloženie, obsah administratívneho spisu však nesvedčí o takomto postupe správneho orgánu.

35. Správny súd vyhodnotil ako dôvodnú aj námietku nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov v časti odôvodňovania danosti verejného záujmu na vyvlastnení.

36. Pokiaľ ide o preukázanie danosti verejného záujmu na vyvlastnení správny súd zdôrazňuje, že verejný záujem ustálený vládou v rámci schvaľovania konkrétnej investície ako významnej, nie je možné zamieňať a stotožňovať s verejným záujmom na vyvlastnení. Ide o odlišný predmet verejného záujmu aj odlišný proces jeho posudzovania. Verejný záujem na vyvlastnení je predmetom dokazovania a má byť posúdený v korelácii charakteristík konkrétneho investičného projektu, ktorý je významnou investíciou s individuálnym záujmom konkrétneho vlastníka nehnuteľnosti. Posúdenie verejného záujmu na vyvlastnení je v právomoci správneho orgánu rozhodujúceho vo vyvlastňovacom konaní, pričom závery správneho orgánu o danosti verejného záujmu na vyvlastnení musia byť dostatočne podložené a odôvodnené. V predmetnej veci sa preto javia ako zmätočné závery žalovaného o preukázaní verejného záujmu na vyvlastnení osvedčením o významnej investícii. Podstatným pre vyhodnotenie námietok žalobcu ako dôvodných bolo aj to, že vlastné úvahy žalovaného, ktorými dôvodí danosť verejného záujmu sú všeobecné a nie je z nich zrejmé, že by žalovaný posudzoval verejný záujem v korelácii charakteristík konkrétneho investičného projektu s individuálnym záujmom žalobcu ako vlastníka nehnuteľnosti. Pričom uvedené len umocňuje skutočnosť, že v administratívnom spise sa nenachádza žiaden dokument, ktorý by individualizoval konkrétny investičný projekt a mohol tak tvoriť podklad žalovaným prezentovaných úvah.

K námietkam vo vzťahu k určeniu náhrady za vyvlastnenie

37. K namietanému záveru žalovaného, že nie je oprávnený rozhodovať o výške náhrady za vyvlastnenie ako aj o iných náležitostiach týkajúcich sa náhrady, pretože to patrí výlučne do kompetencie súdu v zmysle § 14 ods. 2 zákona o vyvlastnení, správny súd uvádza, že táto námietka je dôvodná, nakoľko takéto závery žalovaného nie sú v súlade s rozsahom prieskumnej právomoci odvolacieho orgánu a následne správneho súdu v správnom súdnom konaní vo vzťahu k výroku o náhrade za vyvlastnenie vyplývajúcej z ústavne konformného výkladu vzťahujúcej sa právnej úpravy a z judikatórnych záverov Najvyššieho správneho súdu SR (ďalej len „NSS SR“).

38. V tomto smere správny súd poukazuje na závery formulované v uznesení NSS SR sp. zn. 1Sžk/42/2021 zo dňa 23.02.2022: „27. Súdny prieskum správneho rozhodnutia môže byť uskutočnený len za splnenia procesných podmienok na vedenie súdneho konania (§ 97 SSP). Jednou z podmienok je, že sa preskúmava konečné právoplatné rozhodnutie, t. j. rozhodnutie po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis (§ 7 písm. a/ SSP a contrario). Preto bolo potrebné odpovedať na otázku, či voči výroku o náhrade za vyvlastnenie je možné podať riadny opravný prostriedok v rámci správneho konania. (...) Kasačný súd uvádza, že na vyvlastňovacie konanie sa v zmysle § 18 cit. zákona [pozn. zákon č. 282/2015Z. z.] vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Zákon o vyvlastňovaní explicitne nevylučuje podanie odvolania voči výroku o náhrade za vyvlastnenie, ktorá bola priznaná podľa § 13 ods. 3 tohto zákona. Uvedené potvrdzuje prvá veta § 14 ods. 2 ktorá uvádza, že včas podané odvolanie proti výroku podľa § 13 ods. 3 nemá odkladný účinok. Zákon v tomto ustanovení stanovuje výnimku zo všeobecnej právnej úpravy § 55 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak, včas podané odvolanie má odkladný účinok. (...) 28. Tento opravný prostriedok, ktorý nazval zákonodarca explicitne ako „odvolanie“, nemožno zamieňať za správnu žalobu, ktorú rovnako explicitne ako „žalobu“ pomenoval v tretej vete § 14 ods. 2 a o ktorej rozhoduje súd. Zákon umožňuje túto žalobu podať až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení. Keďže včas podané odvolanie má na právoplatnosť vždy odkladný (suspensívny) účinok, nie je možné uvažovať o tom, že by zákonodarca mal na mysli situáciu, keď žaloba bola (v určitých prípadoch právnej úpravy O.s.p. účinnej do 30.6.2016) vo svojej podstate opravným prostriedkom proti neprávoplatného správneho rozhodnutiu. Pokiaľ podanie správnej žaloby je možné až po právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení, potom, keďže odvolanie je prípustné, je žalobu možné podať až po vyčerpaní odvolania ako riadneho opravného prostriedku, o ktorom rozhoduje druhostupňový správny orgán a po nadobudnutí právoplatnosti odvolacieho rozhodnutia. Z toho je zrejmé, že odvolanie a žaloba uvádzané v ustanovení § 14 ods. 2 zákona o vyvlastňovaní nie sú totožné inštitúty, pričom najskôr je potrebné vyčerpať

odvolanie, aby mohla nastúpiť žaloba. (...) 30. Ako bolo vyššie uvedené, zákon o vyvlastňovaní nezakotvuje neprípustnosť podania odvolania voči výroku správneho orgánu o náhrade za vyvlastnenie stanovenej podľa § 13 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní, a preto je potrebné konštatovať, že v zmysle § 53 Správneho poriadku v spojení s § 18 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní je aj proti tomuto výroku odvolanie prípustné. (...) 31. (...) Konečné (odvolacie) rozhodnutie o náhrade za vyvlastnenie nie je vylúčené z prieskumu správneho súdu ani na základe negatívnej enumerácie stanovenej v § 7 SSP, ani na základe osobitného predpisu.“

39. Zároveň správny súd zohľadnil rozhodnutie veľkého senátu NSS SR sp. zn. 19SVs/5/2024 z 30. apríla 2025 (vychádzajúc aj zo záverov formulovaných v uznesení NSS SR sp. zn. 7Svk/14/2023 z 24. júna 2025), ktorý bol aktívovaný kvôli nejednotnej praxi kasačného súdu v otázke prípustnosti súdneho prieskumu zákonnosti výroku podľa § 13 ods. 3 písm. a) zákona o vyvlastňovaní správnym súdom podľa § 14 ods. 2 zákona o vyvlastňovaní z určitých dôvodov, najmä procesného charakteru (bod 21 uznesenia veľkého senátu). Pričom veľký senát vec vrátil predkladajúcemu senátu s odôvodnením, že mu neprislúcha potvrdzovať či korigovať právne názory uvedené v rozhodnutiach kompetenčných senátov, ktoré však treba považovať za všeobecne záväzné. Pritom poukázal na to, že v uznesení sp. zn. 1KO/1/2020 z 25. novembra 2020, a potom v uznesení sp. zn. 18Skomp/9/2022 z 25. januára 2023 kompetenčný senát potvrdil a bližšie objasnil kritériá pre posúdenie, kedy je daná právomoc správnych súdov na takýto súdny prieskum.

40. Vzhľadom na uvedené správny súd na podporu svojich záverov poukazuje aj na závery kompetenčného senátu v uznesení NSS SR sp. zn. 18Skomp/9/2022 z 25. januára 2023: „10. Z uvedeného možno uzavrieť, že (v podstate súkromnoprávny) nárok na náhradu za vyvlastnenie sa môže stať predmetom dvoch samostatných súdnych konaní - na jednej strane ho možno uplatniť v civilnom sporovom konaní podľa § 13 ods. 3 písm. a) zákona č. 282/2015 Z. z. v takom rozsahu, v akom o ňom nebolo rozhodnuté v rozhodnutí o vyvlastnení. V tomto prípade ide o typický príklad tzv. následnej (konzekutívnej, delenej) právomoci, kedy právomoc súdu podľa Civilného sporového poriadku vzniká až potom, čo vo veci rozhodol orgán verejnej správy. Na druhej strane však môže byť tento nárok aj predmetom správneho súdneho konania v rozsahu, v akom bol priznaný rozhodnutím vyvlastňovacieho orgánu, pretože toto rozhodnutie možno preskúmať na základe správnej žaloby. V takomto prípade tak nie je možné rozhraničiť právomoc medzi správnym súdom a inými súdmi len na základe povahy nároku, pretože rozhodovať o ňom má (hoci aj za rôznych podmienok a v rôznom rozsahu) tak správny súd, ako aj súdy podľa § 3 CSP. 11. V takomto prípade je tak pre posúdenie právomoci predovšetkým rozhodná vôľa vyvlastneného, ktorý spôsob súdneho uplatnenia alebo kontroly tohto nároku zvolí. Pritom je potrebné vychádzať z obsahu jeho žaloby (§ 124 ods. 1 CSP, § 55 ods. 3 SSP), na základe ktorého je potrebné ustáliť, či jeho cieľom je, aby súd priamo zaviazal vyvlastniteľa na zaplatenie vyššej náhrady než vyvlastiteľovi priznal vyvlastňovací orgán podľa § 13 ods. 3 zákona č. 282/2015 Z. z. Bude teda potrebné posúdiť, či žalobný návrh (petit) smeruje priamo na platenie alebo len na preskúmanie a zrušenie vyvlastňovacieho rozhodnutia a či žalovaným je priamo vyvlastiteľ, ktorý je podľa citovaného § 6 ods. 1 a 2 cit. zák. povinným (dlžníkom) z vyvlastňovacej náhrady, alebo len vyvlastňovací orgán, prípadne odvolací orgán. Naopak, len výnimočne možno právomoc odvodzovať od rozsahu a predmetu uplatnených námietok: otázka, či určitá námietka je v určitom konaní prípustná, totiž nie je otázkou právomoci súdu, ale otázkou meritórna, od ktorej závisí, či príslušná žaloba môže mať úspech alebo nie. Koniec koncov, tak ako v správnej žalobe môže žalobca ako žalobný bod namietať, že určité procesné pochybenia orgánu verejnej správy sú relevantné práve preto, že vyústili do nízkej vyvlastňovacej náhrady, tak zasa v žalobe o zaplatenie vyššej náhrady podľa § 13 ods. 3 písm. a) zákona č. 282/2015 Z. z. možno namietať, že príliš nízka vyvlastňovacia náhrada bol práve dôsledkom takýchto procesných pochybení. Inak povedané, námietky, ktoré možno v jednom a v druhom konaní uplatňovať, sa čiastočne prekrývajú, a tak samy osebe nemôžu určovať, či vec patrí do právomoci správnych súdov alebo súdov v civilnom sporovom konaní.“

41. Správny súd zdôrazňuje, že voči prvostupňovému rozhodnutiu o vyvlastnení aj čo do jeho výroku o náhrade za vyvlastnenie je v zmysle § 14 ods. 2 zákona o vyvlastňovaní prípustný odvolací prieskum na základe prípustného odvolania ako aj následný súdny prieskum. Pokiaľ ide o rozsah odvolacieho prieskumu ten je určený všeobecným právnym predpisom upravujúcim správne konanie (Správny poriadok) a následný rozsah súdneho prieskumu voči druhostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu určuje vlastný rozsah prieskumnej právomoci tohto orgánu ako aj Správnym súdnym poriadkom stanovené limity súdneho prieskumu pri všeobecnej správnej žalobe. Pričom samotná úprava v § 13

ods. 3 písm. a) za bodkočiarkou zákona o vyvlastňovaní o odkázaní vyvlastňovaného s nárokom na vyššiu náhradu za vyvlastnenie na civilný súd nemôže byť spôsobilá limitovať rozsah prieskumnej právomoci odvolacieho orgánu (ani správneho súdu) vo vzťahu k výroku o náhrade vo vyvlastňovacom rozhodnutí pokiaľ ide posúdenie samotnej zákonnosti postupu správneho orgánu pri určení náhrady za vyvlastnenie, vrátane ustálenia skutkového stavu, hodnotenia dôkazov, vypořádania sa s námietkami vyvlastňovaného a dostatočnosti odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia.

42. Na podporu týchto záverov správny súd považuje za potrebné uviesť, že vyvlastnenie je jednou z najzávažnejších foriem ústavou a zákonom dovoleného núteného odňatia vlastníckeho práva požívajúceho ústavnú ochranu na úrovni základného práva vlastníť majetok. Uvedené už samo osebe zadáva dôvodnosť aplikovania reštriktívneho výkladu zákonných ustanovení akýmkoľvek spôsobom smerujúcich k limitovaniu rozsahu prieskumu zachovania ústavných predpokladov pre odňatie vlastníctva (vrátane predpokladu jeho odňatia len za primeranú náhradu), teda k limitovaniu rozsahu prieskumu zákonnosti postupu a rozhodnutí správnych orgánov o vyvlastnení, tak v ich inštančnom postupe, ako aj pri správnom súdnom prieskume rozhodnutí správnych orgánov.

43. K žalobcom namietanému opomenutiu náležitého vyhodnotenia zákonnosti znaleckého posudku na určenie všeobecnej hodnoty vyvlastňovaných nehnuteľností predloženého vyvlastniteľom v odôvodnení rozhodnutí správnych orgánov, správny súd zdôrazňuje, že dôsledné posúdenie zákonnosti podkladov rozhodnutia v intenciách námietok vznesených voči ním žalobcom, ako aj v intenciách ním predložených dôkazov na podporu vznesených námietok, všetko pri zachovaní princípu koncentrácie, a aj s prihliadnutím na ostatné dôkazy získané správnym orgánom postupom podľa § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní, aj s premietnutím tohto posúdenia do odôvodnenia rozhodnutia o vyvlastnení, je imanentným predpokladom nielen zachovania ústavnej požiadavky dostatočného odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu, ale aj zachovania ústavných predpokladov odňatia vlastníckeho práva vyvlastnením.

44. Z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaného aj v spojení s prvostupňovým rozhodnutím vyplýva, že tak prvostupňový správny orgán (posudzujúc námietky vznesené žalobcom v prvostupňovom konaní) ako aj žalovaný (posudzujúc odvolacie námietky žalobcu) sa obmedzili na prezentovanie všeobecných kritérií vo vzťahu k posudzovaniu znaleckého posudku ako listinnému dôkazu v správnom konaní bez toho, aby v zmysle týchto všeobecných kritérií (akceptovaných aj žalobcom) namietanú nezákonnosť listinného dôkazu pri odôvodnení svojich záverov vyhodnotili. Tým žalovaný zhodne s prvostupňovým orgánom opomenul posúdenie namietanej zákonnosti vyvlastniteľom predloženého znaleckého posudku v odôvodnení svojho rozhodnutia a napriek prezentovaným kritériám hodnotenia znaleckých posudkov (spočívajúcich v možnosti ich vyhodnocovania len z hľadiska, či úvahy znalca zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým záverom vyplývajúcim z dôkazov vykonaných správnym orgánom), takéto hodnotenie neučinil. Správny súd preto konštatuje, že napadnuté rozhodnutie žalovaného trpí vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a námietky žalobcu sú v tomto smere dôvodné.

45. Pokiaľ ide o námietky žalobcu, ktorými dôvodí samotnú nezákonnosť znaleckého posudku predloženého vyvlastniteľom, ktorým ako zákonným podkladom správne orgány odôvodňovali svoje vlastné závery o určenej výške náhrady na úrovni všeobecnej hodnoty vyvlastňovaných pozemkov, správny súd uvádza, že nemá zákonnú možnosť tieto námietky posudzovať. Nakoľko právomoc správneho súdu je obmedzená na prieskum vlastných záverov správnych orgánov prezentovaných v ich rozhodnutiach, ktoré v danom prípade, ako to vyplýva z vyššie uvedeného, v napadnutom rozhodnutí v spojení s prvostupňovým rozhodnutím absentujú vo vzťahu k hodnoteniu zákonnosti označeného podkladu rozhodnutia. Správne mu súdu neprináleží tieto absentujúce závery nahrádzať vlastnými meritornými závermi vo vzťahu k zákonnosti znaleckého posudku. Preto žalobné námietky v tomto smere nemôžu byť objektívne preskúmateľné a z toho dôvodu ani dôvodné.

46. Zároveň správny súd konštatuje, že znalecký posudok, ktorý správny orgán označuje za podklad svojich skutkových zistení vo vzťahu k všeobecnej hodnote vyvlastňovaných pozemkov, netvorí súčasť administratívneho spisu predloženého žalovaným konajúcemu súdu. Preto nezávisle od toho, že žalobca vzhľadom na obsah ním formulovaných námietok tak v prvostupňovom konaní, v odvolaní aj v samotnej žalobe, nepochybne disponoval resp. mal možnosť sa oboznámiť s týmto znaleckým posudkom, absencia tohto listinného dôkazu v spise správneho orgánu už sama osebe zakladá dôvodnosť

žalobcom všeobecne vznesenej námietky, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia resp. rozhodnutí, je v rozpore s administratívnym spisom a nemá v ňom oporu. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že ak navrhovateľ vyvlastňovacieho konania k podanému návrhu predmetný posudok nepripojil len odkázal, že bol doložený v predošlom návrhu, potom bolo namieste, aby správny orgán túto listinu, ktorou zrejme disponoval v iných vyvlastňovacích konaniach zákonným spôsobom obstaral do predmetného konania alebo vyzval navrhovateľa na jeho predloženie, obsah administratívneho spisu však nesvedčí o takomto postupe správneho orgánu.

47. Pokiaľ žalobca namietal, že postup žalovaného a prvostupňového orgánu bol zjavne nesprávny a v rozpore so zákonnou požiadavkou na riadne a úplné zistenie skutkového stavu vo vzťahu k ustáleniu všeobecnej hodnoty vyvlastňovaných pozemkov, správny súd v prvom rade zdôrazňuje, že s ohľadom na požiadavku zachovania ústavných limitov vyvlastnenia v samotnom konaní o vyvlastnení (vrátane primeranosti náhrady za vyvlastnenie), pri ústavne konformnom výklade právnej úpravy v ustanoveniach § 13 ods. 3 písm. a) a § 4 ods. 4 v spojení s § 9 ods. 2 písm. f) zákona o vyvlastňovaní, táto právna úprava nepredstavuje v zmysle § 18 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní [podľa ktorej sa na vyvlastňovacie konanie vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak] takú špeciálnu úpravu, ktorá by mohla derogovať všeobecnú požiadavku na presné a úplné zistenie skutočného stavu veci vyplývajúcu z § 32 ods. 1 Správneho poriadku vo vzťahu k určeniu výšky náhrady za vyvlastnenie.

48. Námietka opomenutia riadneho a úplného zistenia skutkového stavu vo vzťahu k ustáleniu všeobecnej hodnoty vyvlastňovaných pozemkov má súvislosť s predchádzajúcou námietkou žalobcu k opomenutiu náležitého posúdenia zákonnosti vyvlastniteľom predloženého znaleckého posudku, ako aj s jeho ďalšou námietkou nezachovania zákonného postupu správnym orgánom v súlade s požiadavkou na zabezpečenie odborného vyjadrenia alebo vysvetlenia znalca podľa § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní.

49. Opomenutie náležitého posúdenia zákonnosti vyvlastniteľom predloženého znaleckého posudku v spojení s absenciou dôvodov v rozhodnutiach oboch stupňov v tomto smere má nevyhnutne dosah na dostatočnosť zistenia skutkového stavu vo vzťahu k ustáleniu hodnoty vyvlastňovaných nehnuteľností. Obdobný dosah má nevyhnutne aj žalobcom namietané opomenutie zachovania zákonného postupu v zmysle § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní, keď správny orgán nezabezpečil odborné vyjadrenie alebo vysvetlenie znalca na účel posúdenia skutočností, ktoré sú dôležité na rozhodnutie o sume náhrady za vyvlastnenie, ktoré hodnotil súd ako dôvodné. Súd hodnotil namietané opomenutie postupu podľa § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní tak z dôvodu nezabezpečenia odborného vyjadrenia alebo vysvetlenia od znalca, ktorý vypracoval vyvlastniteľom predložený znalecký posudok, keďže stanovisko vypracované a podpísané konateľom obchodnej spoločnosti, ktorý nie je sám znalcom, nespĺňa požiadavku vyplývajúcu z citovaného ustanovenia. Ako aj z dôvodu nezabezpečenia odborného vyjadrenia alebo vysvetlenia od akéhokoľvek iného znalca, keďže znenie citovaného ustanovenia neobmedzuje správny orgán v takomto postupe. Pritom takýto postup sa javí ako opodstatnený pre naplnenie požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu pre určenie sumy náhrady v prípadoch, keď je správny orgán pri zachovaní koncentračnej zásady spolu s námietkami a na podporu námietok proti znaleckému posudku predloženému vyvlastniteľom predložený vyvlastňovaným iný znalecký posudok rovnakej dôkaznej hodnoty. Z uvedených dôvodov správny súd hodnotil ako dôvodnú námietku nedostatočného zistenia skutkového stavu veci vo vzťahu k určeniu výšky náhrady za vyvlastnenie.

K návrhu na vykonanie dokazovania

50. Návrhu žalobcu vykonať v správnom súdnom konaní dokazovanie ním predloženým znaleckým posudkom č. XX/XXXX zo dňa 19.01.2023 vyhotovený Technickou univerzitou v Košiciach vypracovaným po vydaní žalobou napadnutého rozhodnutia, správny súd nevyhoviel, nakoľko to nepovažoval za nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a pre rozhodnutie vo veci v zmysle § 119 a § 120 písm. a) SSP.

K ostatným námietkam

51. K námietke žalobcu, že správne orgány oboch stupňov neprihliadali na skutočnosti a argumentáciu obsiahnutú v jeho podaní zo dňa 02.11.2022, správny súd uvádza, že túto námietku subsumoval pod ostatné námietky týkajúce sa náležitého zistenia skutkového stavu veci a dostatočnosti odôvodnenia

napadnutého rozhodnutia a vysporiadal sa s ňou už v rámci posúdenia ostatných žalobcom uplatnených námietok.

52. Námietku žalobcu, že správne orgány nevedli dokazovanie k možnosti pridelenia náhradného pozemku len konštatovali, že takáto možnosť v zmysle zákonnej úpravy (§11 ods. 9 zákona o významných investíciách) prichádza do úvahy len ak vyvlastiteľ disponuje pozemkom v rovnakom katastrálnom území v rovnakej hodnote, čím podľa žalobcu porušili svoju povinnosť riadneho zistenia skutočného stavu veci, správny súd nehodnotil ako dôvodnú. Pri hodnotení tejto námietky nebolo možné opomenúť, že vyvlastiteľ majetkovoprávne vysporiadava pozemky a stavby, na ktorých má byť pre budúce investície vybudovaný investičný projekt „Strategické územie Valaliky“ a to nadobúdaním pozemkov v rovnakom katastrálnom území formou dohody alebo vyvlastnenia na tento účel, pričom ním takto nadobudnuté pozemky v zmysle § 11 ods. 9 zákona o významných investíciách nie je prípustné prideliť ako náhradné pozemky a absencia vlastníctva iných ako takto nadobudnutých pozemkov je skutočnosť všeobecne známa z údajov katastra nehnuteľností. Preto nevykonanie osobitného dokazovania takejto skutočnosti správnym orgánom nezakladá dôvodnosť námietky porušenia povinnosti riadne zistiť skutkový stav veci.

53. K žalobcom namietanému formálnemu nedostatku výrokovej časti rozhodnutia odvolacieho orgánu, ktorý podľa žalobcu spôsobuje jeho nezrozumiteľnosť, keď z neho nie je zrejmé čo sa ním „zamieta“, je potrebné uviesť, že uvedený nedostatok výroku napadnutého rozhodnutia je zjavne dôsledkom chyby v písaní a vzhľadom na predmet rozhodovania odvolacieho orgánu o odvolaní žalobcu a na ostatný obsah výroku aj odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že napadnutým rozhodnutím bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu, pričom z ostatnej časti výroku bolo výslovne potvrdené prvostupňové rozhodnutie. Takéto pochybenie vo výrokovej časti rozhodnutia odvolacieho orgánu podľa názoru správneho súdu nie je vadou, pre ktorú by bolo možné kvalifikovať rozhodnutie ako nezákonné a preto túto námietku hodnotil ako nedôvodnú.

54. Pokiaľ podľa žalobcu je nezrozumiteľné prvostupňové rozhodnutie z dôvodu, že sa z neho nedá zistiť koniec jeho výrokovej časti a začiatok časti odôvodnenia, takýto namietaný nedostatok nezodpovedá obsahu rozhodnutia, nakoľko v ňom je oddelená časť výroková, časť odôvodnenia a aj časť poučenia. Skutočnosť, že súčasťou odôvodnenia je aj odôvodnenie zamietnutia námietok uplatnených žalobcom vo vyvlastňovacom konaní a v dôsledku uvedeného vlastné dôvody rozhodnutia sú obsiahnuté tak pri odôvodnení zamietnutia námietok, ako aj ostatnej časti odôvodnenia ešte nečiní rozhodnutie nezrozumiteľným. Preto správny súd túto námietku nehodnotil ako dôvodnú.

55. K námietke žalobcu, že nebol oboznámený s vyjadrením vyvlastniteľa k ním podanému odvolaniu proti prvostupňovému rozhodnutiu, čím boli porušené jeho práva podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku s následkom porušenia jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, správny súd uvádza, že nedoručenie vyjadrenia vyvlastniteľa k žalobcom podanému odvolaniu predstavuje procesnú vadu v postupe prvostupňového orgánu, avšak v okolnostiach veci nejde o vadu takej závažnosti, ktorá by mohla odôvodniť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Najmä s ohľadom na to, že vyvlastiteľ v samotnom obsahu vyjadrenia k odvolaniu učinil pri nahliadnutí do spisu neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti len všeobecne vyjadril svoj nesúhlas s odvolacími námietkami žalobcu a súhlas s vydaným prvostupňovým rozhodnutím. Preto správny súd ani túto námietku nehodnotil ako dôvodnú.

Záver a rozhodnutie o trovách konania

56. Z týchto dôvodov správny súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného charakterizuje nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia nemá oporu v administratívnom spise a v dôsledku toho dospel správny orgán aj k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci [§ 191 ods. 1 písm. c), d), e) a f) SSP], a preto ho zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie [§ 191 ods. 4 veta prvá SSP]. (výrok I.)

57. V ďalšom konaní bude úlohou žalovaného opätovne rozhodnúť o žalobcom podanom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu a svoje závery dostatočne odôvodniť, všetko pri viazanosti právnymi názormi správneho súdu formulovanými v tomto rozsudku v zmysle § 191 ods. 6 SSP.

58. O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným rozhodol správny súd podľa § 167 SSP tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania. (výrok II.)

59. O trovách konania vo vzťahu medzi ďalším účastníkom a žalovaným rozhodol správny súd podľa § 169 SSP tak, že ďalšiemu účastníkovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s plnením povinností uložených mu súdom. (výrok III.)

60. Rozsudok bol prijatý v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Košiciach. (§ 443 ods. 1 SSP)

Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť. (§ 443 ods. 5 SSP)

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správnomu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas. (§ 56 SSP)

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/, c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP)

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správnomu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

a/ označenie napadnutého rozhodnutia,

b/ údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,

c/ opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),

d/ návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP)

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. (§ 445 ods. 2 SSP)
Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,

c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,

e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,

f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,

h/sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,

i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo

j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté. (§ 440 ods. 1 SSP)

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom. (§ 440 ods. 2 SSP)